

קולנוע

סרטים

מישטרה שכזאת

אין זה פלא שמחבר הספר נערי המקרה לה, עליו מבוסס סרט בשם גברים בכחול, שיוצג בקרוב בישראל, ועם השתולל מכ" עס כאשר ראה את מה שעוללו לספר שלו על המסך הגדול. המחבר, ג'וןף ואמבו, שוטר לשעבר, הנחשב היום למקור הספרותי המהימן ביותר על חיי השוטרים בכרך האמריקאי, בעיקר בחוף-המערבי של ארצות-הברית, לא קיבל את גישתו של הבמאי רוברט אולדריץ', שהפכה את ספרו רבייהמכר לחוכא ואיטלולא.

ואמבו, שנדד במשך שנים, במדים כחור לים של שוטר פשוט, ברחובות לוס-אנג'לס, השתדל בכל הספרים שכתב, והוא כתב לא מעט, לתאר את אורח-החיים של חבריו לעבודה בעבר. והי תערובת מוזרה של מסירות הגובלת לא פעם בהתאבדות, עם קשיחות המסתירה מתחתיה עולם שלם של תיסכולים, תסביכים ובעיות נפשיות קשות. ספריו מהווים אספקלריה כללית של חיי שוטרים ולכן ברוב המקרים אין גיבור אחד אלא סדרה שלמה של גיבורים. המאפיין הבולט ביותר של שוטרי ואמבו: הם סובלים מכל החולשות האנושיות שיש לכל בן-תמותה רגיל. הם יכולים להיית פאשיסטים או שמאלנים, היפס או מרובעים, ועם זאת העובדה שהם לובשים את המדים הכחולים, מעניקה להם סמכות, מטילה עליהם אחריות, ומכתיבה להם מישמעת העומדת, לרוב, מעל ליכולתו של בן-תמותה רגיל.

אלימות והומור. כך רצה ואמבו להציג את השוטרים שלו בספריו, או בסיידת סלווייה שסייע להפיק, בשם סידרת מישטרה. "שם לפחות" טוען ואמבו, "ידעתי שעל כל שניים או שלושה סיפורים מצוצים מן האצבע, יתנו לי להפיק תוכנית אחת אמיתית ונכונה והמאמץ היה כדאי." מעניין לציין שגם הקהל האמריקאי סבר כך, משום שבמשך תקופה ארוכה היה סיפור מישטרה אחת הסיידות הפופולריות ביותר בארצות-הברית. כמה מפרקי הסיידה הזאת הוצגו בזמנו, כי מותחנים של מוצאיישבת, בטלוויזיה הישראלית.

כאשר הוצע לו שיתוף הפעולה עם הבמאי רוברט אולדריץ', סבר ואמבו, לפחות בשלבים הראשונים, שזה יכול להי

צ'ארלס דארנינג

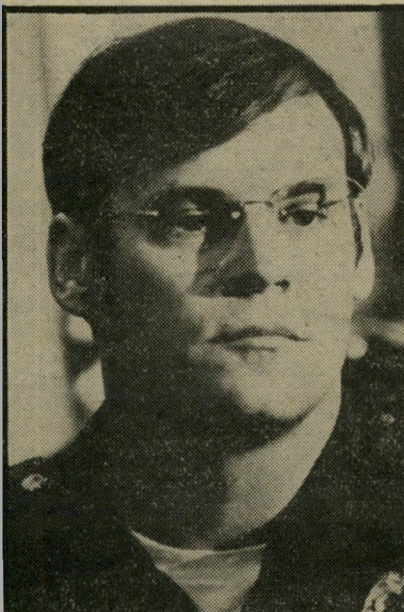

לו גוסט

גברים בכחול: התסביכים שמתחת למדים

רוברט ובר

דון סטראוד

גיימס וודס

גברים בכחול: מסירות הגובלת בהתאבדות

מטיבן מאכט

שוטרים שותלים כתיון לשיטרה-גזעני
מלכות לפארסר בחדר-השינה

שוטרים המתחזים לסווימיין בהתקוות כשעת מיזוי תפקידם
מלכות להומוסקסואלים בחדר הנוחיות

בחוצות לוס-אנג'לס, ועל הטיפוסים השוריים המאכלסים אותה. כולם כאחד משוכים נעים בחשיבות המשימה שהם ממלאים. אחד רואה זאת אחרת, וכולם גם יחד חורקים שן מול ההירארכיה המישטרית הנראית מעוותת בעיניהם. (ואכן, גם ה"צופה מגיע עד מהרה למסקנה שכל שור שרוול, הוא אידיוט, נבל, צבוע או קומי ביניציה של שלושתם ביחד).

עם זאת, כל שוטר הוא עולם בפני עצמו, וכל דמות היא הזדמנות לשחקן להביא ריק בדרכו שלו. המצליחים ביותר הם צ'ארלס דארנינג — שוטר ותיק וסרבן,

שמכר את הזכויות על הספר, לא היה למחבר מה לומר. וזה לימד אותו לקח מאלף. בעקבות החוויה הטראומטית החייתית שפיק בעצמו את כל הסרטים המבוססים על ספריו.

כל זה, כמובן, אינו מהווה עדיין קנה מידה לשיפוט הסרט של אולדריץ'. כבר היו סופרים רבים שזעמו על במאי קולנוע (ריימונד צ'אנדלר תיעב את בילי ויילדר וטען שהווארד הוקס הרס את השינה הארוכה). והסרטים בעינם עומדים. יתכן מאוד שזה יקרה גם הפעם.

העבודה השחורה. גברים בכחול הוא אוסף של סיפורים שאינם משלימים זה את זה, אך תמיד על תחנת-מישטרה

הצדדים. אולדריץ' התעניין כל חייו בהתנהגות בני-אדם העומדים בתנאי לחץ אדירים. לחץ הכרוך, בדרך-כלל, באיורים אלימים. כבמאי קולנוע ותיק ומשופר שף, החליט לקחת את הפרקים היותר צביוניים בסיפורו של ואמבו, ולהרכיב מהם פסיפס שבו חולפים במהירות מאירוע לא אירוע, כאשר החלקים הדרמטיים או ה"מוראליים" יותר גיבלעים בתוך מעשי קונדס.

ואמבו ראה את הנולד והפעיל מייד את כל המערכת המישפטית שעמדה לרשותו, ועמה גם את כל קשריו בעיתונות ובטלויזיה, מתוך נסיון לעצור את אולדריץ', אבל דבר לא הועיל. הסתבר שמן הרגע

יות מיזוג אידיאלי למסך הגדול. סרט קודם לפי ספר שכתב, בשם הסנטוריונים (שביים ריצ'ארד פליישר), היה אמנם נאמן למדי לכתוב, אבל לא הצליח להלייב במיוחד את הקהל. אולדריץ' ידוע, לעור מת זאת, כמומחה לסרטי פעולה (לראייה: 12 הנועזים). מצד אחר יצאו לו מוגיטין כמי שמסוגל להתגבר היטב על חומר דרמטי ממדרגה ראשונה (לראייה: הסכין הגדולה) ולשלב אלימות והומור בהצלחה רבה (ארבעה לטכסס). הומור אצל ואמבו הוא עניין חשוב.

לקח מאלף. אולם כאשר החלה העבודה הממשית על הסרט, הסתבר שה"שידוך בכל זאת אינו כה מוצלח לשני